

**CL. V. Ioannis Wamesii, I. C. Celeberrimi, In Academia
Lovaniensi Antecessoris Primarii, Responsorum Sive
Consiliorum De Iure Pontificio Tomus ...**

Wamesius, Johannes

[S.l.], 1643

De immunitate Ecclesiarum. Consilium DXIV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98716](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98716)

ne, quod in alijs operibus publicis, ad & in quæ certation omnes impensam habere debent, *l. Ad portus Cod. De operib. publ. & de publico hæc impensa faciendâ est, l. Opus novum de oper. publ. ex collatione omnium, si in publico ærario non est, l. Omnes C. eod. tit.*

8 Ex quo faciliè deprehenditur, quid respondendum sit ad secundam quæstionem; contributione scilicet omnium etiam parochianorum, faciendam esse impensam novi operis: & ita quidem, ut ipsi beneficiati ultra seu supra modum non graventur; hoc est, ut non cogantur conferre in novum opus, nisi quod ipsis supra necessaria alimenta superest, nec cogantur vel soli, vel cum alijs illam inire rationem, ut uno anno quicquid habent erogare debeant, sed superflua dumtaxat: cum etiam hæc erogationis ratio & modus servari debeat in reparationibus & refectionibus eo casu, quo cessante consuetudine aliâ, deficiente quoque fabricâ, ad solos beneficiatos in Ecclesiâ, illarum onus pertinet; præstare enim in hanc rem debent, quod commodè possunt, non etiam se uno tempore omnino spoliare, & sic ipsimet egere vel escire, *Bald. consl. 132. Præsupposito quod mater vol. 1. Quæ est communis Doctorum traditio, panor. & alij in c. De his, & c. ult. De Eccles. adific. ex aperto juris textu, in d. c. de his, statuente, quod qui parochiales Ecclesias habent, ad reparationem & restaurationem Ecclesiarum, cum opus fuerit, de bonis quæ sunt ipsius Ecclesiæ, si eis superfluerint, cogi debeant conferre non soli, sed ut eorum exemplo ceteri invitentur ad contributionem. * Hoc igitur eâ in re adhibendum est temperamentum, ut de bonis Ecclesiæ, siue sint decimæ, siue aliâ bona, ex eorum annuo redditu & obventione tertia aut quarta pars, non uno semper anno, si opus tam magnum & arduum est, sed per aliquot annos assignetur; reliquum à parochianis exigatur, *l. Ne splendidissima Cod. De operib. publ. Ripa consl. 1. tit. De consuetud. Iohannes Papon arrest. lib. 1. tit. 1. arr. 12. quos in novo communiquè opere immunes esse æquum non est, ne quidem eo casu, quo refectionis & reparationis opus pro sustinendo veteri opere pro nulla parte ad populum pertinet, sed in solidum ad beneficiatos, aut bona Ecclesiæ possidentes.**

Per quæ satis responsum videri debet ad tertiam quæstionem de parochianorum contributione; quod scilicet in restituendo novo opere ab illa non debeant omnino esse immunes: cum ad illos commoditas operarum perinde perveniat, & sine illa contributione, operis perfectio nimis longum habitura esset temporis tractum, cum defraudatione divini officij, & impedimento perceptionis sacramentorum. Ut hæc aliæque eodem tendentia passim à Doctoribus traduntur, in d. c. 1. d. c. De his De Eccles. adific. c. ult. De his quæ à maiori parte capiunt. & multis responsis à Stephano Bertrando deducuntur, *consil. 60. vol. 1. parte 1. consil. 53. & 153. parte 2. & consil. 49. vol. 2. consil. 41. vol. 4. consil. 150. 181. vol. 7. consil. 46. 306. 328. vol. 8. & novissime per Clarissimum Dominum Petrum Pecckium in Concilio Mechliniensis Regium Consiliarium, in utilissimo suo de Ecclesijs reparandis tractatu, cap. 8. 9. 10. 11. 13. & 14. sic quod res*

nunc magis lectionis, quàm inventionis & iudicij sit.

De immunitate Ecclesiarum.

S V M M A R I V M.

Immunitas loci sacri.

1. Immunitate Ecclesia non gaudet qui in ea deliquit.
2. Minus etiam puniendæ.
3. Blasphemans in Ecclesia, immunitate Ecclesia non gaudet.
4. Extrahitio ab immuni loco aliquando permittitur ad maiorem securitatem.

CONSILIVM DXIV.

DECRETVM Reverendissimi Domini Episcopi, de quo quæritur, rationi consentaneum est, & expresso juris textu nititur. * Est enim ita iure constitutum, in c. fin. de immun. Eccles. quod qui in Ecclesia deliquit, potissimum cum ad Ecclesiam pro immunitate consequendâ confugit, non debeat gaudere privilegio immunitatis: frustra enim implorat juris auxilium, in quod tam manifestè peccat, c. Quia frustra de usur. idcirco qui in Ecclesia, ad quam confugit, furum committit, ob illud inde extrahi potest, *Gloss. in can. Frater in verb. sacrilegium xvii. q. 4. Et quidem clericus per Iudicem Ecclesiasticum; laicus etiam per Iudicem laicum, Cynus in l. præfenti Cod. De his qui ad Eccles. confug. Franc. Marius decis. 763. nu. 6. part. 2. maxime in criminibus gravibus & atrocibus, decis. Tholos. 422. * Inter quæ meritò annumerati possunt hæc comminati homicidij & parricidij atroces minæ, confidentius factæ sub spe immunitatis loci. Et quamvis cogitationis nulla sit pœna, *l. Cogitationis Depanis*, huiusmodi tamen minæ cum atrocitate verborum non censentur consistere in finibus nudæ voluntatis; sed efficiunt voluntatem cum actu aliquo, & sic ad pœnam trahi possunt, *Gloss. in verb. Cogitatione in d. l. præfenti. * Et non minus hanc immunitatem amittere meretur sic impiè & insulse patri & patruo minitans, quàm in Deum blasphemus; quem constat blasphemantem in Ecclesia immunitate illius non gaudere, Nic. Boer. decis. 110. * Et sanè de iustitia huius decreti minor debet esse dubitatio: ob hoc, quod hæc extrahitio futura sit non tam ad pœnam, quàm ad securitatem; ut vinculis & custodiâ laicali constructus, minas ad effectum non perducatur: & sic extrahitio hæc aliquo modo medicinalis & disciplinalis magis, quàm pœnalis erit, *argum. c. 1. De sentent. excommu. lib. 6. ad conservandum, & ab ulteriore crimine præservandum hunc adolescentem sic ferocientem, l. Congruit §. furiosus De offic. præsid. Itaque Venerabilis Dominus Guardianus sibi persuadere non debet per hoc decretum, & hanc extrahitionem quoquo modo violatam esse Monasterij sui immunitatem; cum quod sano & optimo consilio sit, ad iniquum dispendium trahi non debeat.***

De immunitate Ecclesiarum.

S V M M A R I V M.

Immunitas confugientis ad Ecclesiam.

1. Intellectus c. Inter alia, De immunit. Eccles.
2. Ecclesia immunitate qui non gaudeant.

3. Episc.